

Červencové ráno s netopýry

Je tropická noc. Tak se tomu říká, když se člověk převaluje na posteli a vedrem nemůže spát. Co dál? Nakonec se tělo zvedne a jde něco dělat. Já jsem si šel před svítáním zacvičit ven. Ke stromům, dál od „chladných“ městských zdí. Nikde ani živáčka, když nepočítám dvě kočky číhající na myšice, žijící u parkové zdi.

Jenže noční klid a ticho mají své limity. Bzzz, ozvalo se mně těsně okolo ucha a na ruku nasedá sosatý dipterák. Tedy komáříce, hubená, nedomrlá. To bude tedy zážitek. Zgustnou si na mně. Ale

než myšlenka doběhne do své bazické nehybnosti a uhnízdí se v mozku, nastal rej.

Okolo hlavy mám najednou snad 20, možná více netopýrů. Zběsile létají okolo mě. Jak kdybych se ocitl v podivném samumu malých tělíček a horkého vzduchu. Hlavou mně probíhají scény z hororů, zběsilých zkazek končících alespoň zapleteným letounem ve vlasech. Jenže nic. Okřídlené „myšky“ jsou praví letečtí elegantí. Jejich křídla pleskají i půl metru ode mě. Ale na poslední chvíli srážku odvrátí. Proletují větvemi stromů, v blízkosti staveb. Ani jedno zabzučení. Nic, žádný hmyz.

Cca za půl hodiny se nechá říci slovy jednoho předválečného herce: „Podtrženo a sečteno“. Netopýři mizí o kus dál. Nejdříve myslím, že je zahánění přicházející svítání. Ale není tomu tak. Vidím je jinde. Bezstarostně létající okolo budov.

Vracím se domů. Do domu s otevřenými okny. I ti největší zatvrzelci mužského či ženského pohlaví mají okna dokořán. Spí. A ani nevědí, že zde venku za okny se odehrává entomologická čistka na krvesavce, která nám dovoluje povalovat se v posteli. Jsme obtěžováni pouze tropickou nocí.

Tak přemýšlím o osudu netopýrů žijících s námi. Lidském vděku, když se nějaký ten barák určí k zateplení. A ty netopýře, sousede, přestaň spát. Jdi si jinam. Jsme nepoučitelní a divní. A jaký to byl druh? Asi netopýr rezavý, světle hnědě bříškový.

26. červenec 2022 ve 3:30 a později.

Pozn.:

Že čištění vzdušného prostoru netopýry okolo oken probíhá velmi intenzivně, jsem se přesvědčil následující den. Venku, kde jsem předešlé ráno byl, skoro nic a před okny rej křídel.